

„Кажн, Кажн,“ повтори ся комахай отъ много лица на почтено то събраніе, и учителятъ захвана тѣй:

„Дума-та отхрана има сжщо-то значеніе, какво-то и дума-та въспитаніе. Добрѣ отхраненъ или добрѣ въспитанъ ся нарича онзи, на кого-то наклонности-тѣ ся стремѣтъ къмъ добро. Темелятъ на въспитаніе-то, основаніе-то му ся туря отъ майка-та на дѣте-то подирѣ само-то му раждане. За добра-та или зла отхрана или въспитаніе на всекиго най спомага майка-та. Слѣдователно, ако искаме дѣца-та ни да бждѣтъ добрѣ въспитаны, трѣба по-напрѣдъ да бждѣтъ майки-тѣ таквись, трѣба тѣ да знаѣтъ искусство-то — какъ да управляватъ развитіе-то на дѣте-то. Чи трѣба да ся управлява развитіе-то на дѣте-то и още да ся управлява разумно, за това едно най просто сравненіе можн да ни докажн. Градина-та, въ воя-то ные седимъ, много можн да ни растѣлкува въ този случай. — Поглѣднете: всички-тѣ тѣзи дървета, растенія цвѣтѣтъ и зеленѣтъ; инакъ да кажимъ: всичко това ся развива и живѣе. Кога-то ные казваме: всичко, що живѣе, ся развива, то разбираме, чи въ всичко, що живѣе, има нѣкаква си сила, коя-то и накарва извѣстны-тѣ предмети да растѣтъ и да зрѣтъ. Дървета-та раждатъ листовѣ, клоны и цвѣтія, и най подирѣ въ опредѣлено време на година-та даватъ и плодове съсъ всичко това ные сме обязаны на голѣма-та производителна сила. Да продължимъ сравненіе-то: ако на дървета-та не достига добра земля, вода, свѣтлина, въздухъ; то казана-та сила не ще можн нищо да направи, и дървета-та ще загинѣтъ безвъзвратно. Всеки отъ насъ твърдѣ добрѣ знае, чи всички-тѣ отдѣлны части на дърво-то ся явяватъ не въ едно време, ами по редъ: най-напрѣдъ ся появяватъ пшпчицы, подирѣ цвѣтія и най-подирѣ плодове. Не е ли ясно отъ това, чи развитіе-то върви по опредѣлены закони и заедно съ това иска опредѣленно време?

„Съсъ животатъ на растеніе-то лесно можн да ся сравни и животатъ на человѣкатъ. Человѣкатъ подирѣ раждане-то си е съвършено безпомощно създаніе; но въ него вѣкъ ся намѣрва семе-то на тѣлесно-то и духовно растеніе. Полека става негово-то тѣлесно растене; по редъ ся показватъ неговн-тѣ духовны силы; най подирѣ той става сжщество самостоятелно и способно да удовлетворява на свон-